

عنوان مقاله:

آداب اخلاقی در تربیت معماران مبتنی بر الگوبرداری از استادکاران سنتی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سودابه قلی پور - دانشجوی دوره دکتری دانشگاه شهید رجایی تهران

جمال الدین مهدی نژاد - دانشیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید رجایی، تهران

خلاصه مقاله:

اخلاق و به عبارتی پایبندی به اصول خاص، رمز جاودانگی یک اثر، علم و ... می باشد و شرط لازم برای دستیابی به الگویی مناسب برای معماری معاصر در جامعه اسلامی آموزش آداب اخلاقی می تواند باشد. از آنجاکه تاثیر انتقال ارزشهای اخلاقی به صورت غیرمستقیم بر جان منتربی بیشتر از برنامه های درسی مدون شده است؛ این پژوهش به بررسی الگوهایی که بتواند این مهم را محقق سازد، پرداخته است. آداب اخلاقی در تربیت غیر مستقیم شاگردان میتواند از طریق استادان و آثار معماری به دست آید که در این پژوهش از معماران و استادکاران سنتی به عنوان یک الگوی کامل از جامعه سنتی بهره برده شده است. از مؤلفه های اخلاق مورد پذیرش میتوان به صدق و راستگویی، توکل به خداوند، معتقد به کار و وجدان کاری داشتن، صبور بودن، نپذیرفتن غفلت، رعایت اندازه و تعادل، دوستدار طبیعت، مصالح اجتماعی، نظم و انضباط در کار و رفتار، تواضع، ابتکار عمل، ساده گرفتن کار، شهامت و شجاعت، سخاوت، محرم راز و اشاره کرد. پیشنهاد میشود برای استمرار این آداب اخلاقی و شاهد بودن نتایج آن به صورت عملی در جامعه، مسئله اخلاق به عنوان یکی از فاکتورهای گزینش اساتید در دانشگاه ها مدنظر قرار گیرد تا شاهد پرورش معماران با اخلاق در جامعه باشیم.

کلمات کلیدی:

معمار سنتی، آداب اخلاق معماری، تربیت، اسوه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1143706>

